

Roj: **STSJ CAT 2723/2017 - ECLI: ES:TSJCAT:2017:2723**

Id Cendoj: **08019330032017100101**

Órgano: **Tribunal Superior de Justicia. Sala de lo Contencioso**

Sede: **Barcelona**

Sección: **3**

Fecha: **20/03/2017**

Nº de Recurso: **213/2016**

Nº de Resolución: **144/2017**

Procedimiento: **CONTENCIOSO - APELACION**

Ponente: **HECTOR GARCIA MORAGO**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

SALA DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU

SECCIÓ 3ª

Recurs d'apel lació núm. 213/2016

Jutjat Contenciós Administratiu núm. 7 de Barcelona

Procediment ordinari núm. 98/2016-F

Apel lant: EXCM. **AJUNTAMENT DE BARCELONA**

Representant de l'apel lant: SR. JESÚS SANZ LÓPEZ, Procurador

Apel lada: COMUNITAT DE PROPIETARIS DE L'EDIFICI SITUAT AL CARRER DIRECCION000 , NUM000 de BARCELONA

Representant de l'apel lada: SRA. SÍLVIA FONT ARTOLA, Procuradora

SENTÈNCIA núm. 144

Magistrats/ades:

IL LM. SR. MANUEL TÁBOAS BENTANACHS, President

IL LMA. SRA. ISABEL HERNÁNDEZ PASCUAL

IL LM. SR. HÉCTOR GARCÍA MORAGO

Barcelona, 20 de març de 2017

LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA (SECCIÓ 3ª), en nom de S.M el Rei i de conformitat amb allò que disposa l' art 117.1 de la Constitució , ha pronunciat la SENTÈNCIA que segueix, a les actuacions del recurs d'apel lació núm. 213/2016, interposat, com a apel lant, per L'EXCM. **AJUNTAMENT DE BARCELONA** -representat pel Procurador SR. JESÚS SANZ LÓPEZ i assistit pel Lletrat consistorial SR. IGNASI GUAL PASCUAL-, essent l'apel lada la COMUNITAT DE PROPIETARIS DE L'EDIFICI SITUAT AL CARRER DIRECCION000 , NUM000 de BARCELONA -representada per la Procuradora SRA. SÍLVIA FONT ARTOLA y assistida per la Lletrada SRA. VERÓNICA DÁVALOS ALARCÓN-.

Ha actuat com a Magistrat ponent l'Il lm. Sr. HÉCTOR GARCÍA MORAGO, el qual expressa el parer de la Sala.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER: És objecte d'aquesta alçada la Resolució interlocutòria de 7 d'abril de 2016, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 7 de Barcelona en la peça de mesures cautelars del recurs ordinari núm.

98/2016 -F, promogut per la COMUNITAT DE PROPIETARIS DE L'EDIFICI SITUAT AL CARRER DIRECCION000 , NUM000 de BARCELONA, contra L'EXCM. **AJUNTAMENT DE BARCELONA.**

La Resolució interlocutòria apel lada ratifica la de 23 de març de 2016 i confirma la suspensió cautelar de la mesura d'enderrocament de l'edifici en qüestió, expropiat pel Consistori demandat. Mesura, aquesta, impugnada a les actuacions principals a títol de "via de fet".

SEGON: Disconforme amb el veredicte, l'Ajuntament demandat interposà apel lació; i l'actora s'hi oposà en temps i forma.

TERCER: Un cop elevades les actuacions a aquesta Sala, es va acordar formar-ne aquest rotlle d'apel lació i designar Magistrat ponent. I un cop verificats els tràmits processals pertinents s'assenyalà el dia 28 de febrer de 2017 per tal de votar i decidir, la qual cosa es verificà en aquests mateixos termes.

QUART: En la tramitació d'aquest recurs d'apel lació han estat observades les prescripcions legals de rigor.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER: Tal como ja hem expressat, és objecte d'aquesta alçada la Resolució interlocutòria de 7 d'abril de 2016, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 7 de Barcelona en la peça de mesures cautelars del recurs ordinari núm. 98/2016 -F, promogut per la COMUNITAT DE PROPIETARIS DE L'EDIFICI SITUAT AL CARRER DIRECCION000 , NUM000 de BARCELONA, contra L'EXCM. **AJUNTAMENT DE BARCELONA.**

La Resolució interlocutòria apel lada ratificà la de 23 de març de 2016 i confirmà la suspensió cautelar de la mesura d'enderrocament de l'edifici en qüestió, expropiat pel Consistori demandat. Mesura, aquesta, impugnada a les actuacions principals a títol de "via de fet".

El Jutjat d'instància fonamentà les seves decisions amb uns arguments que podríem resumir així:

-L'Ajuntament ha actuat per la via de fet; sense practicar notificacions.

-L'enderroc de l'immoble suposaria la pèrdua d'un element probatori essencial a l'hora de determinar responsabilitats.

SEGON: L'Ajuntament apel lant ha sol licitat d'aquest Tribunal la revocació de les Resolucions interlocutòries d'instància i, així mateix, la denegació de la mesura cautelar promoguda per l'ara apel lada. I ho ha fet amb tot un seguit de consideracions que podríem sintetitzar en els termes que segueixen:

-No ha existit via de fet. S'aporten els expedients tramitats amb cadascuna de les entitats en què es divideix l'immoble; l'acte d'aprovació del projecte d'enderrocament; i testimoni d'adjudicació de les obres.

-S'ha seguit un procediment expropiatori amb totes les garanties i ha estat aprovat un projecte d'enderrocament de l'immoble.

-El Jutjat d'instància prescindeix de la presumpció de validesa dels actes administratius.

-De les 31 entitats expropiades, 20 d'elles han estat adquirides per avinença.

-Cap dels 31 titulars afectats ha interposat recurs contenciós administratiu contra l'apreument expropiatori.

-Qui actua com a president de la comunitat de propietaris (sense haver-ho acreditat), és un dels expropiats per avinença.

-El fet que la finca hagi estat expropiada priva de suport l'argument segons el qual l'enderroc eliminaria -de forma irreversible- una prova essencial per tal de determinar responsabilitats. D'altra banda, no existeix cap procediment obert en aquest sentit.

-Ha de prevaler l'interès municipal en l'enderrocament: s'aporten informes que acrediten que l'estat de precarietat de l'edifici, suposa un risc d'entitat per a la seguretat de persones i béns.

-La suspensió de l'enderrocament li està suposant un sobrecost econòmic a l'Ajuntament.

-El Jutjat d'instància no ha ponderat l'interès públic.

-L'expropiació forçosa ha privat de legitimació la comunitat de propietaris, la qual ha quedat extingida en mèrits de l' art. 553.14 del Codi civil de Catalunya . I qui ha actuat com a President de la comunitat, va transmetre el seu pis l'any 2015.

TERCER: La Comunitat apel lada s'ha oposat a l'apel lació amb les consideracions que passem a resumir:

-El la situació de l'immoble van incidir les obres de la línia del metro de La Taixonera. De fet, els veïns van tenir que traslladar-se a un hotel durant uns mesos, fins que els hi van ser proporcionats habitatges de lloguer social.

-L'expropiació es pretén emprar per tal d'amagar la responsabilitat de l'Administració. Hi ha desviació de poder.

-L'expropiació ho ha estat dels habitatges, però no dels elements comuns.

-Si hi havia un risc de consideració, sorprèn que el gruix dels informes sobre l'estat de l'edifici fossin de data anterior al desallotjament al qual es van veure obligats els veïns (19 d'octubre de 2014).

QUART: Un cop analitzats els al legats de les parts i, alhora, el material probatori incorporat a les actuacions, aquest Tribunal es veurà en la tessitura d'haver d'estimar íntegrament l'apel·lació. I ho haurà de fer pels motius que segueixen:

1: Si més no *prima facie*, sembla evident que no hi ha hagut "via de fet". La documentació oficial incorporada a les actuacions evidencia l'existència d'un procediment expropiatori i d'un projecte d'enderrocament, els quals, potser (això no ho sabem), podrien presentar alguna irregularitat (tampoc ho afirmem). Però allò que de moment sembla bastant clar, és que no hi ha hagut una actuació material mancada d'un títol jurídic previ.

2: L'excusa donada per tal d'interessar la mesura cautelar (la necessitat de preservar un edifici en fallida tècnica, per tal de poder obtenir proves sobre la responsabilitat última d'aquesta fallida), no es pot acceptar. Els veïns concernits han disposat de temps més que suficient per tal d'instar, fins i tot proves anticipades en els termes i condicions dels art. 293 a 298 de la Llei d'Enjudiciament Civil. I en qualsevol cas, haurà de prevaler l'interès públic associat a la necessitat d'enderrocar, sense més demores, un edifici que pel seu estat suposa un greu perill per a la seguretat de persones i béns. Amb molta més raó si hom te present que els qui varen ser moradors del susdit edifici, han estat objecte de mesures pal·liatives o d'allotjament, així com compensatòries d'ordre divers.

3: No és cert que l'expropiació no hauria afectat els elements comuns de l'edifici. Ho evidencien les inscripcions de l'expropiació en el Registre de la Propietat, perquè l'expropiació de les entitats individuals ha portat associada -com no podria ser d'altra manera- la de la quota corresponent d'elements comuns.

CINQUÈ: De conformitat amb allò que es desprèn de l' art. 139.2 LJCA , no s'imposaran costes.

DECISIÓ:

Per tot allò que ha estat exposat, aquesta Secció 3^a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya **HA DECIDIT:**

ESTIMAR el present recurs d'apel·lació núm. 213/2016, promogut per L'EXCM. **AJUNTAMENT DE BARCELONA** amb l'oposició de la COMUNITAT DE PROPIETARIS DE L'EDIFICI SITUAT AL CARRER DIRECCION000 , NUM000 de BARCELONA i, consegüentment:

1: **REVOCAR** i deixar sense cap efecte les Resolucions interlocutòries d'ordre cautelar, dictades en data 23 de març i 7 d'abril de 2016 pel Jutjat Contencios Administratiu núm. 7 de Barcelona en el sí del recurs ordinari núm. 98/2016 -F i, en el seu lloc,

2: **DESESTIMAR** la demanda incidental de mesures cautelars deduïda per la COMUNITAT recurrent.

Sense costes.

Faci's saber a les parts que aquesta Sentència no és ferma.

Contra la mateixa podrà interposar-se recurs de cassació, el qual haurà de preparar-se davant d'aquesta la nostra Sala i Secció en un termini màxim de trenta dies hàbils, comptadors des de l'endemà (hàbil) d'haver estat rebuda la notificació corresponent, de conformitat amb l' art. 89 i següents de la Llei 29/1998, de 13 de juliol , reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA), modificada per la Llei Orgànica 7/2015, de 21 de juliol.

Quan es vulgui fonamentar en la infracció de normes de Dret estatal o de la Unió Europea, el recurs de cassació anirà adreçat a la Sala 3ª del Tribunal Suprem, i la seva preparació s'ajustarà a les previsions de l' art. 89.2 LJCA .

Tanmateix, quan es vulgui fonamentar en la infracció de normes emanades de la Comunitat Autònoma, el recurs de cassació s'adreçarà a la Secció de Cassació del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i la seva preparació també es subjectarà a les previsions de l' art. 89.2 LJCA , per bé que la justificació a la qual es refereix la lletra e) del precepte legal esmentat, haurà de considerar-se referida al Dret autonòmic.

Als anteriors efectes, haurà de tenir-se present l'Acord de 19 de maig de 2016, del Consell General del Poder Judicial, pel qual es fa públic l'Acord de 20 d'abril de 2016, de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, de fixació de regles sobre l'extensió màxima i altres condicions extrínseques dels escrits procesals referits al Recurs de Cassació (BOE núm. 162, de 6 de juliol de 2016).

Aquesta és la nostra Sentència, que pronunciem, manem i signem. Adjunteu-ne una certificació literal al rotlle d'apel·lació i lliureu-ne testimoni al Jutjat d'origen junt amb les actuacions rebudes, als efectes de les diligències d'execució que s'escaiguin, així que el present veredicte hagi esdevingut ferm.

PUBLICACIÓ.- El dia d'avui i en audiència pública, el Magistrat ponent ha llegit i ha publicat la Sentència anterior. En dono fe.

FONDO DOCUMENTAL CENDOJ